

ски достоинства и прѣимущества. Отъ тия боляри се е запазилъ до сега рода на Георгия Пѣячевича, потомъкътъ на когото, графъ Юлій Пѣячевичъ, живѣе въ Хърватско и минава за единъ отъ най-първитѣ и най-силнитѣ хърватски боляри ¹⁾).

И така, почитаеми Госпожи и Господа, както чухте, всичкитѣ опити, които българитѣ сж правили въ 16 и 17 вѣкъ за да се освободятъ отъ турското иго, сж останали безъ успѣхъ. Ето защо слѣдъ потушаването на чипровското възстание, нашитѣ прадѣди прѣстанаха да се бунтуватъ. Тѣ се помирили съ грозното си положение и прѣвили вратъ прѣдъ турския яремъ. Тогава настало въ България най-грозното робство, „черното робство“, за което ще ви разправа въ слѣдующата си сказка.

¹⁾ Отъ сѣмейството Пѣячевичи бѣше и прѣдпослѣдниятъ хърватски Банъ Ив. Пѣячевичъ, който биде принуденъ да отстъпи въ 1882 г. мѣстото си на днешния хърватски господарь, Кунъ Хедервари.